

Vesa Lehtonen
1934–2005

Maanmittausteknikko, EurEta-
insinööri Vesa Lehtonen pois-
tui yllättäen joukostamme
vapaa-ajan asunnollaan Karja-
lohjalla helatorstaina 5.5. Vesa
ehti täyttää 70 vuotta joulu-
kuussa 2004.

Uskelassa (nykyisin Salo)
syntynyt Vesa kävi kansakou-
lun ja osan keskikoulua Salossa
suoritti maanmittausteknikon
tutkinnon Helsingissä eri-
koiskurssilla Ek 33 1.9.1962.
Teknikko-opinnot alkoivat
syksyllä 1960, jolloin Vesalle
oli ehtinyt kertyä erilaista mit-
tauskokemusta useita vuosia
50-luvun alusta lähtien. Anni-
kin kanssa hän oli perustanut
perheen jo vuosia aiemmin ja
Olavin isänä hän ei ollut enää
kurskinsa nuorukaisia.

Työsarkana Vesalla oli toi-
mia vuosikausia Maanmittaus-
hallituksen topografina, tällöin
retkikunnan vetäjänä eri puo-
lella Suomea. Suomen maa- ja
merialueet tulivat Vesalle
työssään hyvin tutuiksi. 1970-
luvun alkuvuosina Vesan työ-
piiri laajentui Afrikkaan, jossa
Tansanian Serengetin tasanko
tuli kartoitetuiksi Finnmap
& Soilwaterin palkkalistoilla
kehitysaputoissa villissä ja
silloin vielä salaperäisessä-
kin Afrikassa. Kotimaahan
palattuaan Vesa jatkoi työtään
Maanmittaushallituksessa ja
sen eri organisaatioissa run-
komittaustehtävissä, joista hän
jäi osa-aikaeläkkeelle vuonna
1993 ja varsinaiselle eläkkeelle
vuoden 1997 lopussa.

Toinen työsarja, jota Vesa

kynti lähes koko työuransa
ajan, oli edunvalvontatyö. Vesa
oli vaikuttamassa vahvasti
ammattikuntansa ja myös koko
teknisen henkilöstön edunval-
vontaan.

Vuodet STTK-J:n, STTK:n,
VTK:n ja MTL:n, VTL:n, TKL:n,
OT:n ja VMT:n sekä monien
muiden järjestöjen luottamus-
tehtävissä olivat Vesalle sy-
dämen asia, jota hän hoiti
tarmolla ja menestyksekkäästi.
Viimeisinä edunvalvontateh-
tävienään hän oli luomassa
uudenlaista Valtion teknisten
keskusjärjestöä. Tekniikan ja
Tiedon Toimihenkilöt TTT
ry syntyikin vuonna 1997.
Maanmittauslaitoksessa Vesa
edusti suurimman osan aikaa
teknikkokuntaa VMT:n edus-
tajana, mutta viimeiset työ-
vuodet Maanmittauslaitoksen
johtokunnan ensimmäisenä
jäsenenä koko henkilöstöä.
Nykyvuotoisen MATE ry:n
syntymiseen Vesa vaikutti yh-
tenä sen perustan luojista ja
suunnan näyttäjistä, vaikkei
hän enää rekisteröityneessä
yhdistyksessä itse edunvalvon-
tatehtävissä ennättänytään
olla. Eläkkeellä ollessaan
Vesa oli kiinnostunut edunval-
vontatehtävistä ja piti yhteyttä
liittojen päättäjiin. Työ, joka
Vesan osalta jäi kesken, oli
Valtion Teknisten Keskusliiton
VTK:n historiikkityöryhmän
työ, jossa hän oli mukana.
Ansiostaan Vesa on palkittu
edellä mainittujen edunval-
vontajärjestöjen korkeimmilla
ansio- tai kunniamerkeillä.

Maanmittauslaitos myönsi
Vesalle kultaisen ansiomerkin
mittavan työuran kunniaksi.

Vapaa-aika, joka Vesalta
edunvalvontatyöltä jäi, kului
kotimaassa Vesalle ja Anni-
kille rakkaalla Lohjanjärven
vapaa-ajan asunnolla. Tontti,
jota Vesa vanhempiensa puu-
tarhurin ammatin perintönä
hoiti, oli mitä erilaisimpien
kasvien kasvupaikka. Kasvi-
maalla kasvoivat niin juurekset
kuin mitä erilaisimmat yrtitkin
ja puutarhassa monet kukat,
pensaat ja puut. Lohjanjärvi
ja kalastus siellä olivat Vesalle
rakas harrastus, jonka parissa
hän matkan päänsä myös koh-
tasi. Kotimaa ei ollut Vesalle
ja Annikille ainoa vapaa-ajan
viettopaikka. Monet olivat ne
matkat, joita he tekivät ympäri
maailmaa ja jopa maailman
ympärikin. Olavin perheen
asussa Thaimaassa Vesa ja
Annikki viettivät Bangkokissa
vapaa-aikaa lastenlasten luona
useita kertoja. Kanarian saaret,
Afrikan valtiot, Etelä-Amerik-
ka ja Kauko- itä olivat Vesan
lomakohteita vuosikymmenten
ajan. Matkatyöt ja lomamatkat
kuuluvat tiivistä Vesan luon-
teeseen koko hänen elämänsä
ajan.

**Kari Rantalainen ja
Raimo Tuomala**

Kaupungingeodeetti Mikko
Kuoppala syntyi Ylihärmässä
4.5.1937. Hän kävi koulunsa ja
kirjoitti ylioppilaaksi Lapuan
yhteislyseosta vuonna 1957,
minkä jälkeen siirtyi opiske-
lemaan Helsinkiin Teknillisen
korkeakoulun maanmittaus-
osastolle.

Valmistuttuaan diplomi-
insinööriksi vuonna 1964 hän
jatkoivat aluksi työskentelyään
Oy Kunnallistekniikka Ab:n
palveluksessa siirtyen vuonna
1965 auskultoimaan Rovanie-
men maanmittauspiiriin, jossa
auskultoinnin jälkeen toimi
maanmittausinsinöörinä kiin-
teistömuodostustehtävissä.

Mikko Kuoppala toimi
vuodesta 1967 lähtien kun-
tatyöntekijänä palveluksessa
Kemijärven, Oulun, Kurikan,
Helsingin ja vuodesta 1978
lukien Espoon kaupungissa
kaupungingeodeettina, josta
tehtävästä siirtyi eläkkeelle
vuonna 2000. Mikko Kuoppala
osallistui työtehtävissään ak-
tiivisesti kaupunkimittauksen
ja sen eri tehtävälueiden ke-
hittämiseen. Virkatehtäviensä
ohella hän toimi Rovaniemen
teknillisen oppilaitoksen tun-
tiopettajana, luennoitsijana
lukuisissa maanmittausalan
koulutustilaisuuksissa sekä
Maanmittausalan edistämis-
säätiön ja Suomen Kuntatek-
nisen yhdistyksen hallituksen
jäsenenä.

Monivuotisena Suomen
Kuntateknisen yhdistyksen
Kiinteistöinsinöörien kerhon
sihteerinä (1977–1982) ja

IN MEMORIAM

Mikko Kustaa Kuoppala
4.5.1937–10.5.2005

puheenjohtajana (1983–1988) Kuoppala antoi asiantuntevan panoksensa tonttijakojen laadintaa sekä kaupunkikiinteistöjen muodostamista ja rekisteröintiä koskevan lainsäädännön kehittämiseen osallistuen mm. Maa- ja metsätalousministeriön ja Maanmittauslaitoksen lainsäädännön sekä valtion ja

kuntien välisen työnjaon ja yhteistyön kehittämistä varten asettamien työryhmien työskentelyyn. Ansioistaan Kuoppalalle myönnettiin maanmittauslaitoksen ansiomerkki sekä Suomen valkoisen ruusun ritarimerkki.

Espoon kaupunkimittausyksikössä Mikko Kuoppala

muistetaan rauhallisena, helposti lähestyttävänä sekä ehdottoman tasapuolisena ja oikeudenmukaisena esimiehenä, joka pyrki kaikin tavoin auttamaan ja kannustamaan alaisiaan työtehtävissään. Luonto kaikissa elementeissään, aina puutarhanhoidosta purjehdukseen, oli Mikon sydäntä

lähellä. Pohjalaiset sukujuuret olivat usein esillä työpaikalla käydyissä keskusteluissa.

Tuomas Frösén
kaupungeingeodeetti,
Espoo

